

Velecenjeni gospod Doropoljskil

Jako rad se vrinem v Vaš »kotiček«.
»Zvonček« jako rad čitam. Pri nas bo
kmalu sneg. Danes Vam hočem opisati

Miklavžev večer.

V sobici sedim. Mati mi je že prej po-
vedala, da pride sv. Miklavž. Željno ga
pričakujem. Hipoma zaslišim rožljanje in
zvončkljanje. Hitro vstanem in se pripra-
vim. Vrata se odpro in Miklavž vstopi,
zadaj pa parkelj. Miklavž se ustavi sredi
sobe. Nič več me ni izpraševal molitvic,
ker je tako že vedel, da jih znam, ampak
začel me je izpraševati o šolskih rečeh.
Dobro mu odgovarjam. Potem pride par-
kelj. Miklavž vzame iz njegovega koša
lepo darilo. Bil sem ga jako vesel. Potem
me vpraša, če znam peti. Zapel sem mu
svoji najlepši pesmi »Kolo« in »Doline
tutnje«. Potem reče Miklavž: »Znaš kaj
deklamirati?« Deklamiral sem mu pesem
»Begunka pri zibelki«, ki se glasi tako-le:

Ježušček med trtami,
Ježušček med oljkami,
ziblje ga Marija...
Zlata pala je steza
preko polja ravnega,
dete, pojva k njima!

Kdo sva tujca in odkod?
K Ježušku na božjo pot
greva s preko Soče...
In k Mariji greva s preko Brd
izpod oljk in izmed trt
romarja brez kože.

K meni, k meni, romarja!
Kar iskala, sta našla:
Jezusa, Marijo,
v Betlehemu sredi trt,
sredi oljk kot sredi trt,
tiho domačijo.

K meni, k meni, romarja!
Kar iskala, sta našla:
bomo skup živeli,
bomo skupaj sanjali,
zibelke poganjali,
si o domu peli...

Mati božja objema me,
Ježušček prižema te —
joj, saj smo si znanci:
midva z Brd in onadva
s Svete gore sta doma,
z doma vsi pregnanci.

Miklavž je bil jako zadovoljen ter je
še po slovesu rekel: »Če Bog da, se vidi-
mo prihodnje leto zopet. Bodi priden! Lah-
ko noč!« Parkelj še enkrat zarjove, da so
se šipe stresle, in gre, Miklavž pa za njim.
Ponoči me je Miklavž še enkrat obiskal,
a jaz sem trdno spal.

Ako hočete, Vam prihodnjič zopet pi-
šem. Oprostite, da Vas nadlegujem, jako
sem vesel odgovora. Ako hočete, Vam za
prihodnjič, če dovolite, spišem »Doline
tutnje« kot deklamacijo ali v pesmi po
notah.

Da bi še dolgo živeli,

Vam želi

Vojteh Jager,
učenec v Mariboru.

Odgovor:

Ljubi Vojteh!

Lepo si nam opisal Miklavžev večer. Ra-
di pa bi poznali tudi tvoje »Doline tutnje«,
ki jim prav ne razumemo naslova. Sedi in
piši, da nas utešiš!

*

Velecenjeni gospod Doropoljskil

Pišem Vam prvo pisemce. Jako rada či-
tam »Zvonček«. Posebno mi ugaja povest
»Kekec na volčji sledi«. Obiskujem 3. od-
delek V. razreda. Prosim Vas, da bi mi
poslali za mesec november »Zvonček«
štev. 11. Dobila sem zopet štev. 10, kakor
sem ga dobila prejšnji mesec oktober.

Če mi dovolite, Vam še drugič kaj pišem.

Z odličnim spoštovanjem

Vas pozdravlja

Milica Kosejeva,
učenka osnovne šole pri Mali Nedelji.

Odgovor:

Ljuba Milica!

Kadar se zgodi v pošiljlatvi našega lista kakšna napaka, piši takoj upravništvu — ne meni! — ki takoj napako popravi. Na ovitek zapiši besedo »Reklamacija«, pa ni treba plačati poštnine, ker pošljamo reklamacije brez poštnine. — To navodilo velja Tebi in vsem, ki se čutijo prizadete.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Prvič sem letos začela čitati »Zvonček«. Moj brat, ki obiskuje III. razred osnovne šole, je naročen na »Zvonček«. Izreči morava, da nama »Zvonček« jako ugaja in ga tudi z veseljem čitava. Zanimajo me jako rešitve.

Upam, da me radi sprejmete v svoj kotichek. Hodim v drugi razred meščanske šole v Ptuj. Pred dvema letoma sem izgubila očeta, ki je bil davčni upravitelj.

Prosim, objavite moje pisemce v svojem koticčku.

Vdana Vam

Elza Pihlerjeva.

Odgovor:

Ljuba Elza!

Tvoje pismo mi priča, da Ti ni žal, ker si začela čitati naš list. Uverjen sem, da Ti bo vedno bolj všeč, čim dalje ga boš prebiral. — Obžalujem Te, da si izgubila očeta. Spomin nanj pa vedno ostane v Tvojem srcu!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz sem se Vam namenila pisati. Hodim v 3. oddelek I. razred osnovne šole v Ledinah. Sedaj sem v zasedenem ozemlju. Stara sem 9 let. Sv. Miklavž mi prinese vsako leto mnogo lepih darov. Lansko jesen sem bila prav hudo bolna. Jako rada čitam, najrajša pa »Zvonček«. Letos pojdem k sv. birmi, ki bo v Idriji. Nimam nobenega bratca ne sestrice, vendar bi jih rada imela. Drugega ne vem nič. Ako Vam bo ljubo, pa še drugič kaj.

Pozdravlja Vas

Vikica Bogatajeva,
učenka v Ledinah.

Odgovor:

Ljuba Vikca!

V zasedeno ozemlje pošiljam Tebi in vsem, ki dobivajo »Zvonček«, presrečne pozdrave! — Kadar dobiš bratca ali sestrico, pa mi sporoči, da se bomo vsi veselili s Teboj!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Že eno leto čitam »Zvonček«, tako dolgo namreč že znam čitati povesti. Prav rada

jih čitam, ljubim pa tudi pesemce. Hodim v III. razred. Večkrat prinašate tudi slike raznih šolskih iger. Prosim Vas, da bi »Zvonček« prinesel sliko, ki jo Vam prilagam. Na tej sliki smo namreč igralci »Kralja Matjaža«. Igrala sem tudi jaz kot »vila«. Tudi moj brat Ivo je igral »škrata«. Star je komaj 6 let, pa je bil kot pravi škrat. Hodi že v II. razred. Vsi drugi so igrali prav dobro, četudi jih mnogo še ne zna dobro slovenski. Ljudem je vse jako ugajalo, posebno petje vil in junak »Ivan Podgornikov« s svojim škratom. Morali smo »Kralja Matjaža« ponoviti. Petje je spremljal sokolski orkester. Imeli smo veliko veselje in bi še radi večkrat nastopili na odru. Povedati Vam moram še, da te lovadim pri Sokoličicah. Pri »Kralju Matjažu« so dobili učenci tako veselje, da jih je kar 40 pristopilo k Sokolom. Daleč smo tik naše meje v nemškutarskem trgu, a šolarji kaj radi pojemo slovenske pesmi, igramo na odru in telovadimo. Prosim, priobčite našo sliko in potem Vam večkrat kaj pišem. Lepe pozdrave Vam pošilja

vdana

Ankica Vomerjeva,
učenka III. razreda na Muti.

Odgovor:

Ljuba Ankica!

Prav rad ustrezam Tvoji želji in priobčujem na tem mestu sliko skupine igralcev in igralk, ki ste uprizorili »Kralja Matjaža«. Z gledališkimi igrami, s petjem, z glasbo in s telovadnimi nastopi budite, jačite in širite narodno in državno zavest. Po tej poti vedno pogumno in vztrajno naprejte!